

8/2 1951

Det ville vært sinnssvakt å drepe overlærer Haug, sier h.r.dommer Schjelderup

100156

Første vitne i formiddag i injurie-saken Edmund Haug—Sam Knut-zen var høyesterettsdommer Ferdi-nand Schjelderup.

Høyesterettsdommeren fortalte om de første møter i «Kretsen», og understreket at den var sammen-satt av folk fra alle partier og yr-ker. Når vi i 1941 besluttet å sende borgermester Paul Hartmann til London, var det vår forutsetning at han skulle gå inn i regjeringen, noe også regjeringen var enig i.

Dette skjedde på et tidspunkt da det gjaldt å markere samholdet.

Advokat Jensen: Hørte De at det var på tale å ta livet av over-lærer Haug?

Schjelderup: Nei, og en slik tanke ville jeg ha funnet sinns-svak. Det ville ha vært usømmelig å antyde noe slikt. Under krigen ble det brukt skarpt skyts, både fra den ene og den andre side. Men det å likvidere betydde jo ikke alltid å drepe. Derimot vil jeg legge til at prdet forræder ble aldri brukt om noen jøssing.

Advokat Jensen: Kom De i kon-takt med Haug i den tiden De arbeidet med kommunalordningen?

Schjelderup: Hvordan jeg så på dette, har jeg gjort rede for i min bok «Over bakkekammen». De mest elementære sikkerhetshensyn måtte tilsi at de gamle, store kommune-styrene ikke kunne overta d ehem-melige forbindelser, som det ventede samarbeidet med invasjonstroppene krevde. Resultatet var at i hvert fylke skulle oppnevne av ordfører foretas av «fylkesutvalg» sammen-satt noenlunde etter partistillingen ved siste valg eller med like mange borgerlige som arbeiderrepresentan-ter.

Da vi om høsten 1943 møttes med Haug for å drøfte disse spørs-målene, trodde jeg at vi skulle bli enige, men slik gikk det altså ikke. Haug var meget betenkkelig. Jeg var enig med Haug i at man bare i de tilfelle det var helt nødven-dig måtte gå til slike ekstraordi-nære tiltak. Jeg var enig med Haug i at det for skolens vedkommende ikke var nødvendig med slike tiltak.

I oktober 1943 kom Hans Engen fra et grensemøte. Han viste meg et brev som han var kommet over i Sverige, og dette brevet var så nedslående at etterat jeg hadde lest brevet, møtte jeg ikke mer i koordinasjonskomiteen — fordi jeg trodde at Haug hadde skrevet bre-vet, hvor det ble brukt diverse stygge skjellsord mot oss, som «viste diktaturtendenser» og slikt.

Haug benektet på det mest bestemte at han hadde hatt den ringeste befatning med brevet.

Schjelderup: Nei, i dag tror hel-ler ikke jeg at De hadde skrevet brevet.